

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

การทดลองที่ 1 ศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรลูกผสมรุ่น F_2 ที่มีความเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงบนพื้นที่สูง

1. พ่อและแม่พันธุ์สุกร

สายพ่อ (Father Line) ใช้พ่อพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเปียงแดง รุ่น 1 (RPP 1) จำนวน 2 ตัว และแม่พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเปียงแดง รุ่น 1 (RPP 1) จำนวน 8 ตัว

สายแม่ (Mother Line) ใช้พ่อพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเหมาซาน รุ่น 1 (RPM 1) จำนวน 1 ตัว และแม่พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเหมาซาน รุ่น 1 (RPM 1) จำนวน 8 ตัว

2. การผสมพันธุ์

วิธีผสมแบบ Line breeding โดยใช้พ่อแม่พันธุ์สาย Father-line (RPP 1) และ Mother Line (RPM 1) ที่คัดเลือกไว้ ทำการผสมพันธุ์ในแต่ละสาย โดยใช้ระบบการผสมพันธุ์แบบธรรมชาติ โดยนำสุกรสายพันธุ์ RPP 1 และสุกรสายพันธุ์ RPM 1 มาผสมพันธุ์กันเอง (แบบผสมน้องหรือผสมพันธุ์ในเครือญาติ) บันทึกข้อมูลตั้งแต่วันที่ผสมเป็นต้นไป ระยะเวลาการตั้งท้องประมาณ 16 สัปดาห์ ระยะเวลาเลี้ยงลูกประมาณ 4 สัปดาห์ลูกสุกรที่ได้จากการผสมเรียกว่า RPP 2 (ลูกผสมพื้นเมืองและเปียงแดง รุ่น 2) และ RPM 2 (ลูกผสมพื้นเมืองและเหมาซาน รุ่น 2) โดยลูกสุกรทั้ง RPP 2 และ RPM 2 การคัดเลือกสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองเปียงแดง (RPP 2) และสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองเหมาซาน (RPM 2) และทำการคัดพ่อพันธุ์ RPP 2 ซึ่งแต่ละตัวมีน้ำหนักตัวสูงที่สุดในฝูงและมีจำนวนเต้านมในด้านซ้ายและขวาส่งกันทุกตัว และคัดแม่พันธุ์ คัดจาก ADG จำนวนเต้านม ข่ายและขาที่มีจำนวนใกล้เคียงกัน ความยาวลำตัว และความกว้างสะโพก ที่ดีที่สุดในแม่พันธุ์ RPM 2

3. การเก็บข้อมูล

- น้ำหนักตัว
- อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (ADG)
- จำนวนเต้านม ความยาวลำตัว ความกว้างสะโพก

4. ผลการคัดเลือกสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองเปือยแดง รุ่นที่ 2 (RPP 2) และสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองหนองหาน รุ่นที่ 2 (RPM 2) และข้อมูลสมรรถภาพการผลิตสุกร รุ่นที่ 2

การคัดเลือกสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองเปือยแดง (RPP 2) และสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองหนองหาน (RPM 2) ได้เริ่มทำการคัดเลือกพันธุ์ RPP 2 จำนวน 6 ตัว มีจำนวนด้านม ตั้งแต่ 7 คู่ ถึง 9 คู่ น้ำหนักเฉลี่ยลูกสุกร อายุ 10 วัน มีตั้งแต่ 1.8 ถึง 3.3 กิโลกรัม (ตารางที่ 4.1) และแม่พันธุ์ RPM 2 จำนวน 9 ตัว คัดจากรุ่น RPP 1 และ RPM 1 ซึ่งแต่ละตัวมีน้ำหนักตัวสูงที่สุดในฝูง และมีจำนวนด้านมในด้านซ้ายและขวาเท่ากันทุกตัวอยู่ที่ 7 คู่ และการคัดเลือกแม่พันธุ์ RPM 2 จะคัดจาก ADG 0.69 ถึง 0.81 กิโลกรัมต่อวัน จำนวนด้านมอยู่ที่ 7 คู่ ซ้ายและขวาที่มีจำนวนใกล้เคียงกัน ความยาวลำตัวตั้งแต่ 66 เซนติเมตร ถึง 89 เซนติเมตร และความกว้างสะโพก ตั้งแต่ 74 ถึง 106 เซนติเมตร ที่ดีที่สุดมาเป็นแม่พันธุ์ RPM 2 (ตารางที่ 4.2) แม่พันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมืองหนองหาน รุ่น 2 (RPM 2) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 4 ตัว มี ADG ตั้งแต่ 0.76 ถึง 0.84 กิโลกรัมต่อวัน มี จำนวนด้านม 7 คู่ ความยาวลำตัว ตั้งแต่ 79 ถึง 93 เซนติเมตร และความกว้างสะโพกตั้งแต่ 78 ถึง 84 เซนติเมตร (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.1 พ่อพันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมืองและเปือยแดง รุ่น 2 (RPP 2) ที่ผ่านการคัดเลือก

ลำดับ	RPP 2 (เบอร์)	จำนวนด้านม (ด้านซ้าย/ขวา)	น้ำหนักเฉลี่ยลูกสุกร อายุ 10 วัน (กก.)	เบอร์พ่อพันธุ์ RPP 1
1	6001	8-8	2.4	RPP1-5083
2	6006	9-9	2.0	RPP1-5083
3	6010	7-7	1.8	RPP1-5083
4	6014	8-8	3.3	RPP1-4348
5	6016	8-8	3.3	RPP1-4348
6	6022	7-7	3.0	RPP1-5047

ตารางที่ 4.2 แม่พันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมืองหนองหาน รุ่น 2 (RPM 2) ที่ผ่านการคัดเลือก

ลำดับ	RPM 2 (เบอร์)	ADG (กก./วัน)	จำนวนด้านม (ด้านซ้าย/ขวา)	ความยาวลำตัว (ซม.)	ความกว้างสะโพก(ซม.)
1	1033	0.75	7-6	85	91
2	1055	0.69	7-7	78	92
3	1025	0.78	7-7	81	106
4	1019	0.68	7-7	89	94
5	1010	0.71	7-7	84	94
6	1004	0.76	7-7	88	97
7	1032	0.71	7-7	79	99
8	1072	0.79	7-7	66	74
9	1085	0.81	7-6	69	77

ตารางที่ 4.3 แม่พันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมืองและเบียร์ตรง รุ่น 2 (RPP 2) ที่ผ่านการคัดเลือก

ลำดับ	RPP 2 (เบอร์)	ADG (กก./วัน)	จำนวนตัวนม (ด้านซ้าย/ขวา)	ความยาวลำตัว (ซม.)	ความกว้างสะโพก (ซม.)
1	6009	0.76	7-7	88	84
2	6003	0.81	7-7	84	78
3	6002	0.84	7-8	93	79
4	6035	0.79	7-7	79	81

**การทดลองที่ 2 ศึกษาการปรับปรุงสายพันธุ์สุกรลูกผสมรุ่น F₂ สำหรับทดสอบเลี้ยงบนพื้นที่สูง
พ่อแม่พันธุ์สุกร**

สายพ่อ (Father Line) ใช้พ่อพันธุ์สุกรผสมพื้นเมืองและเบียร์ตรง รุ่น 2 (RPP 2) 3 ตัว
สายแม่ (Mother Line) ใช้แม่พันธุ์สุกรผสมพื้นเมืองและเบียร์ตรง รุ่น 2 (RPP 2) 9 ตัว

1. การผสมพันธุ์

วิธีการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์สุกรของสายพ่อใช้พ่อพันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมืองและ เบียร์ตรง รุ่น 2 (RPP 2) จำนวน 3 ตัว (Father Line) และสายแม่ใช้แม่พันธุ์สุกรผสมพื้นเมืองและเบียร์ตรง รุ่น 2 (RPP 2) จำนวน 9 ตัว (Mother Line) ซึ่งมีอายุประมาณ 14 เดือน น้ำหนัก 90-130 กก. ทำการผสมพันธุ์ และทำการเว้นบันทึกข้อมูลตั้งแต่วันผสมเป็นต้นไปโดยมีระยะเวลาตั้งท้องประมาณ 16 สัปดาห์ (114 ± 2 วัน) และระยะเวลาเลี้ยงลูกจนถึงหย่านม 4 สัปดาห์ (28 วัน) ลูกสุกรที่ได้จากการผสมนี้เรียกว่า RPPM (ตารางที่ 4.4)

ชาวบ้านจะนำลูกสุกรพันธุ์ RPPM ที่ได้ไปเลี้ยงในศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หรือศูนย์ขยายผลของโครงการหลวง จำนวน 4 พื้นที่ คือ หนองเขียว (Location 1) แม่ทะ (Location 2) ข่าขาว (Location 3) และปางตะ (Location 4) โดยสุกรพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงใน Location 1 จะเรียกว่า RPPM1 เลี้ยงใน Location 2 จะเรียกว่า RPPM2 เลี้ยงใน Location 3 จะเรียกว่า RPPM3 หรือเลี้ยงใน Location 4 จะเรียกว่า RPPM4 (ปีที่ 4) (ตารางที่ 4.5)

2. การคัดเลือกพ่อสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมือง เหยยขาวและ เบียร์ตรง รุ่นที่ 3 (RPPM) และแม่สุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมือง เหยยขาวและเบียร์ตรง รุ่นที่ 3 (RPPM)

การคัดเลือกพ่อสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมือง เหยยขาวและเบียร์ตรง รุ่นที่ 3 (RPPM) และแม่สุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมือง เหยยขาวและ เบียร์ตรง รุ่นที่ 3 (RPPM) ได้เริ่มทำการคัดพ่อพันธุ์ RPPM จำนวน 6 ตัว มีจำนวนตัวนม ตั้งแต่ 7 ถึง 8 คู่ มีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ในช่วง 0.58 ถึง 0.88 กิโลกรัมต่อวัน ความยาวลำตัวอยู่ในช่วง 88 ถึง 117 เซนติเมตร ความกว้างรอบอก ตั้งแต่ 76 ถึง 102 เซนติเมตร และความกว้างสะโพก ตั้งแต่ 79 ถึง 99 เซนติเมตร (ตารางที่ 4.6) และแม่พันธุ์ RPPM จำนวน 18 ตัวที่มีน้ำหนักตัวสูงที่สุดโต่ง และมีจำนวนตัวนมในด้านซ้ายและขวาเท่ากันทุกตัวอยู่ที่ 6 ถึง 8 คู่ อัตราการเจริญเติบโต ตั้งแต่ 0.58 ถึง 0.83 กิโลกรัมต่อวัน ความยาวลำตัว ตั้งแต่ 80 เซนติเมตร ถึง 108 เซนติเมตร

ความกว้างรอบอก ตั้งแต่ 72 ถึง 98 เซนติเมตร และความกว้างสะโพก ตั้งแต่ 79 ถึง 99 เซนติเมตรมา
เป็นแม่พันธุ์ RPPM (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.4 การคัดเลือของแม่พันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมืองและหมေးซาน รุ่น 2 (RPPM 2)

ลำดับแม่พันธุ์	เบอร์แม่พันธุ์ (RPPM 2)	จำนวนลูกสุกร (ตัว)				น้ำหนักเฉลี่ยลูก สุกรอายุ 10 วัน (กก.)	เบอร์ลูก (RPPM)
		รวมคลอด	ตาย	มีชีวิตรอด			
				ผู้	เมีย		
1	1033	12	1	7	4	1.54	9001-9012
2	1055	12	0	6	6	1.80	9022-9033
3	1025	13	1	10	2	1.71	9036-9047
4	1019	7	5	2	-	1.32	9034-9035
5	1010	12	1	2	9	3.79	9068-9078
6	1004	9	5	2	2	1.42	9013-9021
7	1032	8	1	2	5	2.67	9061-9067
8	1072	12	0	9	3	3.05	9079-9090
9	1085	13	0	6	7	1.24	9048-9060

ตารางที่ 4.5 สุกรพันธุ์ RPPM ที่ส่งไปเลี้ยงในศูนย์พัฒนาโครงการหลวง

สถานที่	เพศ	จำนวน (ตัว)
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย (Location 1)	ผู้	6
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ละเมา (Location 2)	เมีย	7
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง (Location 3)	ผู้	5
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ (Location 4)	เมีย	11

ตารางที่ 4.6 พ่อพันธุ์สุกรลูกผสมพื้นเมือง หมေးซานและเบียนตรง รุ่น 3 (RPPM) ที่ผ่านการคัดเลือก

ลำดับ	RPPM (เบอร์)	จำนวนตัว (ด้านซ้ายขวา)	ADG (กก./วัน)	ความยาวลำตัว (ซม.)	ความกว้างรอบอก (ซม.)	ความกว้างสะโพก (ซม.)
1	9039	7-7	0.83	109	102	99
2	9043	7-7	0.76	99	86	86
3	9047	8-8	0.88	117	97	92
4	9123	7-7	0.67	88	76	79
5	9143	7-7	0.58	89	84	84
6	9150	8-8	0.62	99	82	89

ตารางที่ 4.7 แม่น้ำสุรกุลผสมพื้นเมือง เหมอซานและเบียงตรง รุ่น 3 (RPMM) ที่ผ่านการคัดเลือก

ลำดับ	RPM 2 (เบอร์)	จำนวนเต้าแกม (ด้านซ้าย/ขวา)	ADG (ก./วัน)	ความยาวลำตัว (ซม.)	ความกว้างรอบอก (ซม.)	ความกว้างสะโพก (ซม.)
1	9053	6-6	0.75	108	94	98
2	9054	6-6	0.72	104	86	99
3	9062	7-7	0.83	102	98	89
4	9064	8-8	0.74	104	87	99
5	9066	6-6	0.77	107	95	95
6	9065	7-7	0.60	98	81	82
7	9067	6-6	0.63	96	93	87
8	9079	6-6	0.66	105	80	85
9	9087	6-6	0.65	104	84	86
10	9107	7-7	0.61	83	85	89
11	9108	8-8	0.58	83	82	88
12	9134	7-7	0.70	86	82	84
13	9139	7-7	0.61	88	84	88
14	9141	8-8	0.68	91	88	85
15	9142	7-7	0.72	82	84	82
16	9166	7-7	0.58	80	72	79
17	9170	7-7	0.58	83	85	89
18	9180	8-8	0.62	91	83	88

การทดลองที่ 3 : การทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้อัตราจากห้องปศุสัตว์

การทดลองที่ 3.1 การวิจัยและทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมของสุกรสายพันธุ์ RPMM

วางแผนการทดลองแบบ 2x2 Factorial arrangement in CRD โดยมีระดับโปรตีน และ พลังงานให้ประโยชน์ได้ เป็น main factor ใช้สุกรสุกรผสมสายพันธุ์ RPMM ที่มีน้ำหนักเริ่มต้นเฉลี่ย 10 กก. จำนวน 16 ตัว (เพศผู้ 8 ตัวและตัวเมีย 8 ตัว)เลี้ยงในคอกสุกรแบบพื้นซีเมนต์ ขนาด 1.2 x 2.0 ม. จำนวน 8 คอก (จุคอกละ 2 ตัว) อยู่ภายในโรงเรือนเปิดมีอุปกรณ์ให้น้ำ 1 ชุด และรางอาหารแบบรางปูนอยู่ ด้านหน้าของคอก ซึ่งมีความยาวและขนาดเพียงพอต่อสุกรจำนวน 2 ตัวเข้าไปกินอาหารได้ แบ่งสุกรออก โดยสุกรเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 2 ตัว ซึ่งละ 2 ตัว (เพศผู้) สุกรในแต่ละกลุ่มได้รับอาหารทดลองซึ่งเป็นอาหารผสมเองแบบผง กลุ่มการทดลอง มีดังนี้

ปัจจัย A หมายถึง อาหารที่มีระดับโปรตีนที่แตกต่างกัน 2 ระดับ ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 10-30 กิโลกรัม และ 30-60 กิโลกรัม ดังนี้

(1) อาหารที่มีระดับโปรตีน 16% ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 10-30 กิโลกรัม และระดับโปรตีน 14% ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 30-60 กิโลกรัม

(2) อาหารที่มีระดับโปรตีน 18% ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 10-30 กิโลกรัม และระดับโปรตีน 16% ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 30-60 กิโลกรัม

ปัจจัย B หมายถึง อาหารที่มีระดับพลังงานที่ใช้ประโยชน์ได้ แตกต่างกัน 2 ระดับ ตลอดระยะการทดลอง (10-60 กิโลกรัม) ดังนี้

- (1) 2.5 กิโลแคลอรี/กรัม
- (2) 2.8 กิโลแคลอรี/กรัม

ในการทดสอบสูตรอาหารในครั้งนี้ ให้สูตรได้กินอาหารและน้ำแบบไม่จำกัด

ผลการทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมของสุกรสายพันธุ์ RPPM ในช่วงน้ำหนัก 10-30 กก. โดยมีระดับโปรตีน และพลังงานใช้ประโยชน์ได้ ในระดับโปรตีน (CP) 16% และ 18% และ พลังงานใช้ประโยชน์ได้ (ME) ที่ระดับ 2.5 Kcal/g และ 2.8 Kcal/g แบ่งเป็น 4 กลุ่มการทดลอง คือ กลุ่มที่ 1 CP 16% และ ME 2.5 Kcal/g กลุ่มที่ 2 CP 16% และ ME 2.8 Kcal/g กลุ่มที่ 3 CP 18% และ ME 2.5 Kcal/g และกลุ่มที่ 4 CP 18% และ ME 2.8 Kcal/g จากการทดลองพบอิทธิพลร่วม (interaction) ระหว่างปัจจัย CP และ ME ($P < 0.05$) ต่อประสิทธิภาพการเกิด ได้แก่ จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง ปริมาณอาหารที่กินได้ทั้งหมดและปริมาณอาหารที่กินเฉลี่ยต่อตัวโดยสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 16% และ ME 2.8 Kcal/g ใช้จำนวนวันในการเลี้ยงจนถึงน้ำหนัก 30 กก.สั้นที่สุด ($P < 0.05$) ปริมาณอาหารที่กินได้ทั้งหมดน้อยที่สุดในกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 16% และ ME 2.8 Kcal/g และปริมาณอาหารที่กินเฉลี่ยต่อตัวต่อวันไม่มีความแตกต่างระหว่างภายในกลุ่ม CP% นอกจากนั้นแล้วไม่พบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัย CP และ ME ($P > 0.05$) ต่อน้ำหนักตัวเริ่มต้น น้ำหนักตัวสิ้นสุด น้ำหนักตัวที่เพิ่ม อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน (ADG) อัตราแลกน้ำหนัก (FCR) และต้นทุนค่าอาหาร (บาท/น้ำหนักเพิ่ม 1 กก.) ของสุกรสายพันธุ์ RPPM (ตารางที่ 4.8)

เมื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยหลัก (Main effect) พบว่ากลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 16% มีอัตราการเจริญเติบโตต่อวันมากที่สุด จำนวนวันที่ใช้เลี้ยงสั้นที่สุด มีต้นทุนค่าอาหารต่ำที่สุด และมีอัตราการแลกน้ำหนักสูงที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 18% ($P < 0.05$) นอกจากนี้แล้วยังพบว่าระดับ ME ที่แตกต่างกันมีผลต่อจำนวนวันที่ใช้เลี้ยง ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมด ปริมาณอาหารที่กินเฉลี่ยต่อตัว อัตราแลกน้ำหนัก และต้นทุนค่าอาหาร โดยกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ ME 2.8 Kcal/g มีจำนวนวันเลี้ยงสั้นที่สุด ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมดน้อย ปริมาณอาหารที่กินเฉลี่ยต่อตัวต่อวันน้อย อัตราการแลกน้ำหนักน้อย และมีต้นทุนค่าอาหารที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ ME 2.5 Kcal/g (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 สมรรถภาพการผลิตของสุกร RPPM เมื่อได้รับอาหารทดรอง ระยะ 10-30 กก.

	CP (%)				SEM	Main effects				P-value		
	15		16			CP (%)		ME (Kcal/g)		CP	ME	CP x ME
	2.5	2.8	2.5	2.8		16	18	2.5	2.8			
	Real ME(g)	Real ME(g)	Real ME(g)	Real ME(g)								
น้ำหนักสุกร (กก.)												
- เริ่มต้น	31.15	33.7	31.5	33.8	0.36	33.43	33.70	31.35	31.80	0.26 ^{NS}	0.30 ^{NS}	0.79 ^{NS}
- วันจบ	30.95	30.85	31.25	30.2	0.34	31.80	30.73	31.33	31.08	0.16 ^{NS}	0.80 ^{NS}	0.81 ^{NS}
- เฉลี่ย	29.6	28.25	29.75	28.3	0.41	28.98	28.03	29.78	29.25	0.19 ^{NS}	0.30 ^{NS}	0.12 ^{NS}
ADG	0.55	0.58	0.51	0.52	0.02	0.50 ^a	0.52 ^a	0.52	0.55	0.00 ^a	0.30 ^a	0.39 ^{NS}
จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง	37 ^a	36 ^a	38 ^a	36 ^a	0.96	36 ^a	35 ^a	38 ^a	37 ^a	0.50 ^a	0.02 ^a	0.02 ^a
ปริมาณอาหารที่กิน												
- เริ่มต้น (กก.)	31.08 ^a	30.36 ^a	32.91 ^a	30.79 ^a	1.93	30.82	30.36	32.05 ^a	27.18 ^a	0.18 ^{NS}	0.02 ^a	0.02 ^a
- เฉลี่ยต่อวัน (กก./วัน)	1.36 ^a	1.38 ^a	1.35 ^a	1.31 ^a	0.02	1.36 ^a	1.33 ^a	1.35 ^a	1.35 ^a	0.08 ^a	0.02 ^a	0.02 ^a
อัตราการแลกเนื้อ	2.50	2.41	2.68	2.5	0.06	2.50	2.59	2.65 ^a	2.46 ^a	0.25 ^{NS}	0.04 ^a	0.90 ^{NS}
ต้นทุนค่าอาหาร												
ราคาขาย (บาท 1 กก.)	32.12	30.58	35.24	32.28	0.96	34.15 ^a	33.71 ^a	33.68 ^a	31.38 ^a	0.04 ^a	0.04 ^a	0.34 ^{NS}
กำไรสุทธิ												

^{NS} ค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันด้วยวิธีที่มีนัยสำคัญใน 1% และค่าที่ต่างกันด้วยวิธีที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

NS = ไม่มีการแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$), ^a $P < 0.05$

ADG = Average daily gain (น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นต่อวัน)

ผลการทดลองสุกรอาหารสุกรที่เหมาะสมของสุกรสายพันธุ์ RPPM ในช่วงน้ำหนัก 30-60 กก. โดยมีระดับโปรตีน และพลังงานใช้ประโยชน์ได้ ในระดับโปรตีน (CP) 14% และ 16% และ พลังงานใช้ประโยชน์ได้ (ME) ที่ระดับ 2.5 Kcal/g และ 2.8 Kcal/g แบ่งเป็น 4 กลุ่มการทดลอง คือ กลุ่มที่ 1 CP 14% และ ME 2.5 Kcal/g กลุ่มที่ 2 CP 14% และ ME 2.8 Kcal/g กลุ่มที่ 3 CP 16% และ ME 2.5 Kcal/g และกลุ่มที่ 4 CP 16% และ ME 2.8 Kcal/g จากผลการทดลองพบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัย CP และ ME ($P < 0.05$) ต่อประสิทธิภาพการผลิตได้แก่ จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง โดยกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 14% ME 2.8 Kcal/g ใช้จำนวนวันเลี้ยงสั้นที่สุด นอกจากนั้นแล้วไม่พบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัย CP และ ME ($P > 0.05$) ต่อน้ำหนักตัวเริ่มต้น น้ำหนักตัวสิ้นสุด น้ำหนักตัวที่เพิ่ม อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมด ปริมาณอาหารที่กินเฉลี่ยต่อวัน อัตราแลกน้ำหนัก และต้นทุนค่าอาหาร (บาท/กก. เพิ่ม 1 กก.) ของสุกรสายพันธุ์ RPPM

เมื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยหลัก (Main effect) พบว่าระดับ CP ที่แตกต่างกันมีผลต่อ อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมด อัตราการแลกน้ำหนัก และต้นทุนค่าอาหาร โดยกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 14% มีอัตราการเจริญเติบโตต่อวันมากกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 16% แต่จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมด อัตราการแลกน้ำหนัก และต้นทุนค่าอาหารน้อยกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 16% นอกจากนี้แล้วยังพบว่าระดับ ME ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพการผลิตสุกรสายพันธุ์ RPPM (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 สมรรถภาพการผลิตของสุกร RPPM เมื่อได้รับอาหารทดลอง ระยะ 30-60 กก.

	CP (%)				SEM	Main effects				P-value		
	14		15			CP (%)		ME (Kcal/g)		CP	ME	CP x ME
	2.5	2.8	2.5	2.8		14	15	2.5	2.8			
	Real ME/g	Real ME/g	Real ME/g	Real ME/g								
น้ำหนักสุกร (กก.)												
- เริ่มต้น	30.95	30.89	31.29	30.20	0.34	31.40	30.73	31.10	31.06	0.17 ^{NS}	0.83 ^{NS}	0.08 ^{NS}
- วันสิ้นสุด	41.18	40.80	40.40	40.90	0.11	40.89	40.79	40.88	40.96	0.79 ^{NS}	0.93 ^{NS}	0.86 ^{NS}
- เฉลี่ย	30.15	29.35	29.35	30.70	0.36	28.75	27.38	29.15	27.10	0.14 ^{NS}	0.20 ^{NS}	0.08 ^{NS}
ADG	0.75	0.78	0.68	0.68	0.03	0.77 ^a	0.68 ^b	0.72	0.75	0.82 ^a	0.44 ^{NS}	0.44 ^{NS}
จำนวนไข่ที่ฝังตัว	40 ^a	37 ^a	40 ^a	43 ^a	1.75	38.50 ^a	44.00 ^b	41.90	41.00	0.87 ^a	0.52 ^{NS}	0.52 ^a
ปริมาณซากที่ฝังตัว												
- เริ่มต้น (กก.)	95.96	95.23	102.34	108.68	0.03	92.38 ^a	105.41 ^a	97.80	99.96	0.87 ^a	0.62 ^{NS}	0.17 ^{NS}
- สิ้นสุด (กก.)/วัน	2.33	2.46	2.37	2.42	0.03	2.40	2.40	2.36	2.44	0.91 ^{NS}	0.30 ^{NS}	0.33 ^{NS}
อัตราการเข้าสัด	5.10	5.13	3.48	3.54	0.11	3.12 ^a	3.51 ^a	3.29	3.54	0.87 ^a	0.61 ^{NS}	0.92 ^{NS}
ต้นทุนสุกร/ลูก (บาท/ตัว)	38.22	38.83	41.32	49.93	0.43	38.48 ^a	44.12 ^b	40.77	42.04	0.87 ^a	0.33 ^{NS}	0.74 ^{NS}
ค่าเฉลี่ย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

^{ABC} ค่าเฉลี่ยในบางหน่วยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05)

NS = ไม่มีการแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (P>0.05), ^{a,b} P<0.05

ADG = Average daily gain (น้ำหนักรวมตัวสุกรเฉลี่ยต่อวัน)

การทดลองที่ 3.2 การวิจัยและทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วม

วางแผนการทดลองแบบ CRD ใช้สุกรสุกรลูกผสมสายพันธุ์ RPPM ที่มีน้ำหนักเริ่มต้นเฉลี่ย 10 กก. จำนวน 16 ตัว (เพศผู้ 8 ตัว และตัวเมีย 8 ตัว) สุกรทั้งหมดได้มาจากการทดลองที่ 2 โดยเลี้ยงคอกสุกรแบบพื้นซีเมนต์ ขนาด 1.2 x 2.0 ม. จำนวน 16 คอก (จุคอกละ 1 ตัว) อยู่ภายในโรงเรือนเปิดมีอุปกรณ์ให้น้ำ 1 ชุด และวางอาหารแบบรางป้อนอยู่ด้านหน้าของคอก ซึ่งมีความยาวและขนาดเพียงพอต่อสุกรจำนวน 2 ตัวเข้ากินอาหารได้ การทดลองครั้งนี้จะคัดเลือกสูตรอาหารที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 มาเพียงสูตรเดียวใช้ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่น คือ พืชหมักพืชหมักหรือเมล็ดพืชหมัก เทียบกับอาหารทางการค้า มีรายละเอียดดังนี้

- (1) อาหารสำเร็จรูปทางการค้าที่มีโปรตีนไม่น้อยกว่า 18% ในรวงน้ำหนักตัวที่ 10-60 กิโลกรัม
- (2) สูตรอาหารที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 (16% CP และ 2.8 Kcal ME/g) ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 10-60 กิโลกรัม
- (3) อาหารสำเร็จรูปทางการค้าที่มีโปรตีนไม่น้อยกว่า 18% ร่วมกับเมล็ดข้าวโพดหมัก ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 10-60 กิโลกรัม
- (4) สูตรอาหารที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 (16% CP และ 2.8 Kcal ME/g) ร่วมกับเมล็ดข้าวโพดหมัก ในช่วงน้ำหนักตัวที่ 10-60 กิโลกรัม

ในการทดสอบสูตรอาหารในครั้งนี้ ได้สุกรได้กินอาหารและน้ำแบบไม่จำกัด

ผลการทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมในช่วงน้ำหนัก 10-60 กก. แบ่งเป็น 4 กลุ่มการทดลอง คือ กลุ่มที่ 1 อาหารสำเร็จรูปทางการค้าที่มีโปรตีนไม่น้อยกว่า 18% กลุ่มที่ 2 สูตรอาหารที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 (16% CP และ 2.8 Kcal ME/g) กลุ่มที่ 3 อาหารสำเร็จรูปทางการค้าที่มีโปรตีนไม่น้อยกว่า 18% ร่วมกับพืชหมักหรือเมล็ดพืชหมัก และกลุ่มที่ 4 สูตรอาหารที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 (16% CP และ 2.8 Kcal ME/g) ร่วมกับพืชหมักหรือเมล็ดพืชหมัก จากการทดลองพบว่าสูตรที่ได้รับอาหารสำเร็จรูปทางการค้าที่มีโปรตีนไม่น้อยกว่า 18% มีค่าอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (ADG) สูงที่สุด และจำนวนวันที่ใช้เลี้ยงต่ำสุด หากพิจารณาจำนวนอาหารที่ใช้ และอัตราแลกน้ำหนัก พบว่าสูตรกลุ่มที่ได้อาหารสำเร็จรูปทางการค้าร่วมกับพืชหมักหรือเมล็ดพืชหมัก ให้ค่าที่ดีที่สุด (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วม ระยะ 10-60 กก.

	อาหารสำเร็จรูปทางการค้า	อาหารสูตรที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1	อาหารสำเร็จรูปทางการค้าร่วมกับเมล็ดข้าวโพดหมัก	อาหารสูตรที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 ร่วมกับเมล็ดข้าวโพดหมัก	SEM
น้ำหนักสุกร (กก.)					
- เริ่มต้น	9.99	10.21	9.48	10.16	0.82
- สิ้นสุด	60.96	60.10	61.25	60.58	1.32
- เพิ่ม	50.97	49.88	44.26	50.42	7.61
อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน	0.53 ^A	0.46 ^B	0.49 ^{AB}	0.49 ^{AB}	0.03
จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง	96.25 ^C	108.5 ^A	102.25 ^B	104.00 ^{AB}	2.92
ปริมาณอาหารที่กิน					
- ทั้งหมด (กก.) ¹	149.84	158.04	131.00	135.25	8.15
- เฉลี่ยต่อตัว (กก./วัน)	1.56	1.46	1.32	1.48	0.15
อัตราแลกน้ำหนัก	2.94 ^{AB}	3.17 ^A	2.70 ^B	3.06 ^{AB}	0.25
ต้นทุนค่าอาหาร (บาท/กก. เพิ่ม 1 กก.)	43.03	40.05	37.87	37.54	3.37
การตาย (ตัว)*	-	-	1	-	

*หมายเหตุ: การตายของสุกรเพราะเป็นหวัดเนื่องจากภาวะฝนตกติดต่อกันหลายวัน

^{AB}ค่าเฉลี่ยในขนาดอันดับเดียวกันที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

การทดลองที่ 3.3 การวิจัยและทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูง

ใช้ลูกสุกรลูกผสมสายพันธุ์ SPFM ที่มีน้ำหนักเริ่มต้นเฉลี่ย 10 กก. จำนวน 2-3 ตัว ต่อ เกษตรกร โดยสุกรจะได้รับสูตรอาหารที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.2 มาเพียงสูตรเดียว คือ อาหารสำเร็จรูปทางการค้าที่มีโปรตีนไม่น้อยกว่า 18% ร่วมกับเมล็ดข้าวโพดหมัก สืบเนื่องมาจากการทดลองที่ 3.2 เมื่อสุกรได้รับอาหารสูตรนี้ มีอัตราแลกเนื้อ(FCR) ต่ำที่สุด และใช้อาหารในการเลี้ยงน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อนำไปให้เกษตรกรเลี้ยงก็สามารถลดต้นทุนการเลี้ยงสุกรได้ โดยนำสูตรอาหารนี้ไปเลี้ยงบนพื้นที่สูงที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลแตกต่างกัน 3 พื้นที่ โดยเกษตรกรที่เลี้ยงมี จำนวน 2 ราย ต่อ พื้นที่ ดังนี้

- (1) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล
- (2) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล
- (3) พื้นที่ที่มีระดับความสูงมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล

มีรายชื่อดังนี้

พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล

- (1) นายสมพงศ์ บอนฉ่
- (2) นายสมชาติ ละชี

พื้นที่ที่มีระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล

- (1) นายก้อนแก้ว น้ำคำ

พื้นที่ที่มีระดับความสูงมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล

- (1) นายกรณ์ จองสอง
- (2) นายกิตติศักดิ์ อู่จองคำ

โดยมีเกษตรกรที่ได้รับสุกรไปเลี้ยงแล้วจำนวน 5 ราย (ตารางที่ 4.12) ดังนี้

1. นายสมพงศ์ บอนฉ่ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว เชียงภายในศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว โดยได้รับลูกสุกร 3 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.34 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 16.89 กิโลกรัม

2. นายสมชาติ ละชี ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว เชียงภายในศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว โดยได้รับลูกสุกร 3 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.42 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 16.15 กิโลกรัม

3. นายก้อนแก้ว น้ำคำ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แพะ โดยได้รับลูกสุกร 6 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล โดยสุกรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 3 ตัว ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้นสุกรกลุ่มที่ 1 สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.32 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 14.08 กิโลกรัม ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้นสุกรกลุ่มที่ 2 สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.33 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 12.05 กิโลกรัม

4. นายกรณ์ จงสอง ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง โดยได้รับลูกสุกร 5 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูงกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.35 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 19.99 กิโลกรัม

5. นายกิตติศักดิ์ สูงจองคำ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง โดยได้รับลูกสุกร 5 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูงกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.30 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 20.06 กิโลกรัม

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูง

ระดับความสูง จากน้ำทะเล	เขตพื้นที่	ชื่อ-สกุล	จำนวนลูก สุกร (ตัว)	น้ำหนักลูก สุกร (กก.)
500-800 ม.	ศูนย์ฯ หงอคง	1. นาย สมพงษ์ บ่อแก้ว	3	16.89
		2. นาย สมชาติ ออสี	3	16.51
800-1,000 ม.	ศูนย์ฯ แม่พระ	1. นายอินแก้ว น้ำคำ	3	14.08
			3	12.05
			3	12.05
สูงกว่า 1,000 ม.	ศูนย์ฯ อ่างช้าง	1. นายกรณ์ จงสอง	5	19.99
		2. นายกิตติศักดิ์ สูงจองคำ	5	20.06

ผลการศึกษาดูงานเลี้ยงสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูงแบ่งเป็น 3 พื้นที่ดังนี้ พบว่า สุกรสายพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงบนที่สูงในระดับ 500-800 เมตร มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย ระหว่าง 0.48-0.59 กิโลกรัมต่อวัน สุกรสายพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงบนที่สูงในระดับ 800-1000 เมตร มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย ระหว่าง 0.45-0.54 กิโลกรัมต่อวัน และสุกรสายพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงบนที่สูงในระดับ มากกว่า 1,000 เมตร มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 0.31 กิโลกรัมต่อวัน (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.12 ตารางข้อมูลศึกษาการเลี้ยงสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูง

	ความสูง 500-800 เมตร		ความสูง 800-1000 เมตร		ความสูง >1,000 เมตร	
	เกษตรกร รายที่ 1	เกษตรกร รายที่ 2	เกษตรกรรายที่ 3		เกษตรกร รายที่ 4	เกษตรกร รายที่ 5
			กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
น้ำหนักสุกร (กก.)						
- เริ่มต้น	16.89	16.51	14.08	12.05	19.99	20.06
- สิ้นสุด	47.25	53.36	45.73	50.40	39.24	39.56
- เพิ่ม	30.36	36.85	31.65	38.35	19.25	19.50
วันที่เริ่มเลี้ยง	14/07/60	14/07/60	14/07/60	14/07/60	14/07/60	14/07/60
อัตราการผลิตเนื้อโต	0.48	0.59	0.45	0.54	0.31	0.31
เฉลี่ยต่อวัน						
จำนวนวันที่ใช้เลี้ยง	63	63	71	71	63	63
การตาย*	-	1	-	-	3	2

*หมายเหตุ: การตายของสุกรเพราะเป็นหวัดเนื่องจากภาวะฝนตกติดต่อกันหลายวัน

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้างและ หนองเขียว เก็บข้อมูลสุดท้ายวันที่ 14/09/60

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แฝด เก็บข้อมูลสุดท้ายวันที่ 22/09/60

การทดลองที่ 4 ศึกษาการเลี้ยงสุกรตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ดีสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง

1) นำลูกสุกรลูกผสมจากการทดลองที่ 1 ทดสอบการเลี้ยงโดยเกษตรกรบนพื้นที่สูงจำนวน 3 พื้นที่
2) สืบหาและคัดเลือกเกษตรกรที่สนใจ ที่จะเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่สูงที่มีระดับพื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร ระดับความสูง 800-1,000 เมตร และระดับความสูงมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีทั้งหมดจำนวน 5 ราย ซึ่งแต่ละรายจะเลี้ยงสุกร 3-5 ตัว (ตารางที่ 4.11) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล

2.1.1 ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว เชื้อภายในศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว โดยได้รับลูกสุกร 7 ตัว

(1) นายวรจรงค์ สอนะ

(2) นางอัมมิกา สุวรรณ

2.2) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล

2.2.1 ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ มีเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการและมีความพร้อมของฟาร์มตามคู่มือฯ จำนวน 1 รายจำนวน 6 ตัว รายชื่อของเกษตรกรที่ได้รับลูกสุกร ไปเลี้ยง คือ

(1) นางพวงเพชร สุวรรณ

2.3) พื้นที่ที่มีระดับความสูงกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล

2.3.1 ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง มีเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการและมีความพร้อมของฟาร์มตามคู่มือฯ จำนวน 2 รายๆ แล้วส่งให้เกษตรกรโดยมีรายชื่อของเกษตรกรที่ได้รับลูกสุกรไปเลี้ยง ดังนี้

- (1) นายอรุณ สายคำ
(2) นายคำแดง คำนาศ

โดยมีเกษตรกรที่ได้รับสิทธิไปเลี้ยงแล้วจำนวน 5 ราย (ตารางที่ 4.14) ดังนี้

1. นายบรรจง สະนะ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว เลี้ยงภายในศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว โดยได้รับลูกสุกร 4 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.82 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 13.1 กิโลกรัม
2. นางอิมเมือง กรรราว ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว เลี้ยงภายในศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว โดยได้รับลูกสุกร 3 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.28 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 14.92 กิโลกรัม
3. นางพวงเพชร สุวรรณ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ โดยได้รับลูกสุกร 6 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล โดยสุกรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 3 ตัว ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้นสุกรกลุ่มที่ 1 สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.47 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 16.97 กิโลกรัม ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้นสุกรกลุ่มที่ 2 สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.33 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 12.05 กิโลกรัมโดยได้รับลูกสุกร 6 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.40 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 19.65 กิโลกรัม
4. นายอรุณ สายคำ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง โดยได้รับลูกสุกร 5 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูงกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.21 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 10.2 กิโลกรัม
5. นายคำแดง คำนาศ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง โดยได้รับลูกสุกร 5 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ระดับความสูงกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ข้อมูลการเลี้ยงเบื้องต้น สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.23 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 10.4 กิโลกรัม

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ปลอดภัยสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง

ระดับความสูงจาก น้ำทะเล	เขตพื้นที่	ชื่อเกษตรกร	จำนวนลูกสุกร (ตัว)	น้ำหนักลูก สุกร (กก.)
500-800 ม.	ศูนย์ฯ หนองเขียว	1- นายบรรจง สະนะ	4	13.10
		2. นางอิมเมือง กรรราว	3	14.92
800-1,000 ม.	ศูนย์ฯ ปางตะ	1. นาง พวงเพชร สุวรรณ	3	16.97
			3	19.65
สูงกว่า 1,000 ม.	ศูนย์ฯ อ่างช้าง	1. นายอรุณ สายคำ	5	10.2
		2. นายคำแดง คำนาศ	5	10.4

ผลการศึกษาระเบียงสุกรตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ดีสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง แบ่งเป็น 3 พื้นที่ ดังนี้ พบว่า สุกรสายพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงบนที่สูงในระดับ 500-800 เมตร มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 0.55 กิโลกรัมต่อวัน สุกรสายพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงบนที่สูงในระดับ 800-1000 เมตร มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย ระหว่าง 0.44-0.49 กิโลกรัมต่อวัน และสุกรสายพันธุ์ RPPM ที่เลี้ยงบนที่สูงในระดับมากกว่า 1,000 เมตร มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย ระหว่าง 0.53-0.55 กิโลกรัมต่อวัน (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.14 ตารางข้อมูลการศึกษาการเลี้ยงสุกรตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ดีสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง

	ความสูง 500-800 เมตร		ความสูง 800-1000 เมตร		ความสูง >1,000 เมตร	
	เกษตรกรรายที่ 1	เกษตรกรรายที่ 2	เกษตรกรรายที่ 3 กลุ่มที่ 1	เกษตรกรรายที่ 2 กลุ่มที่ 2	เกษตรกรรายที่ 4	เกษตรกรรายที่ 5
น้ำหนักสุกร (กก.)						
- เริ่มต้น	13.10	14.92	16.97	19.85	10.20	10.40
- สิ้นสุด	59.69	61.25	48.08	54.50	52.62	63.93
- เพิ่ม	46.59	46.33	31.11	34.65	42.42	53.53
วันที่เริ่มเลี้ยง	11/05/60	11/05/60	14/07/60	14/07/60	12/05/60	12/05/60
อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน	0.55	0.55	0.44	0.49	0.51	0.64
จำนวนวันที่เลี้ยง	85	85	71	71	84	84
การตาย*	-	-	1	1	-	-

*หมายเหตุ: การตายของสุกรเพราะเป็นหวัดเนื่องจากภาวะฝนตกติดต่อกันหลายวัน
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างขางและหนองเขียว เก็บข้อมูลสุดท้ายวันที่ 03/08/60
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ เก็บข้อมูลสุดท้ายวันที่ 22/09/60

การประเมินความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรสายพันธุ์ RPPM แบ่งการวิจัยและทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูงตามว่าศูนย์ RPP-GAP โดยสรุปการประเมินความพึงพอใจโดยครั้งนี้เกษตรกรมีความพึงพอใจ ธรรมชาติของสายพันธุ์สุกร โดยพึงพอใจต่อการเจริญเติบโตส่วนใหญ่ในระดับ มาก แต่ความแข็งแรงและการต้านทานโรคของสุกรส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนประสิทธิภาพอาหารพบว่า ความน่ากินของอาหาร อาหารให้อัตราการเจริญเติบโตที่ดี ความสดของอาหาร ปริมาณอาหารที่มีเพียงพอและ รวมมีราคาวัสดุอาหาร จะอยู่ในระดับที่ดีมากที่สุดและมาก ส่วนด้านการจัดการพบว่าส่วนมากพึงพอใจในด้านความง่ายในการจัดการและง่ายต่อการหาวัสดุเลี้ยง ด้านความคุ้มค่าในการเลี้ยงพบว่าอยู่ในระดับมาก สรุปความพึงพอใจโดยรวมส่วนมากยังอยู่ในระดับที่ มาก และร้อยละ 100 สนใจที่จะเลี้ยงต่อไปในรุ่นถัดไป หากมีตลาดรองรับที่แน่นอน (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.15 แบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อวัดความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรแบบ การวิจัย และทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูง ตาม คู่มือ GAP ของ เกษตรกรผู้ประเมินในพื้นที่มูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 5 ราย เลี้ยง สุกรรวม 23 ตัว

รายละเอียด	คิดเป็นร้อยละ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สมรรถภาพของสายพันธุ์สุกร					
1.1 การเจริญเติบโต/น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว	20	80	-	-	-
1.2 ความแข็งแรง สุขภาพดี	20	20	60	-	-
1.3 มีความต้านทานโรคสูง	-	40	60	-	-
2. ประสิทธิภาพอาหารที่ใช้					
2.1 ความน่ากินของอาหาร (ความหอม สีกลิ่น)	-	100	-	-	-
2.2 อาหารให้อัตราการเจริญเติบโตที่ดี	-	100	-	-	-
2.3 ความสดของอาหาร	-	80	20	-	-
2.4 ปริมาณอาหารที่มีเพียงพอ	100	-	-	-	-
3. การจัดการ					
3.1 การจัดการป้องกันโรคที่ดี	-	60	40	-	-
3.2 ความยาก/ง่าย ในการดูแล	40	60	-	-	-
3.3 ความยาก/ง่าย ในการหาวัสดุในการเลี้ยง	60	40	-	-	-
4. ผลตอบแทนต่อการเลี้ยง					
4.1 ผลตอบแทนต่อตัวเหมาะสม	40	60	-	-	-
4.2 ความคุ้มค่าสำหรับการเลี้ยง	40	60	-	-	-

การประเมินความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรสายพันธุ์ RPPM แบบฝึกหัดการเลี้ยงสุกร ตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ดีสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง ตามคู่มือ GAPs โดยสรุปการประเมินความพึงพอใจ ในครั้งนี้เกษตรกรมีความพึงพอใจ สมรรถภาพของสายพันธุ์สุกร โดยพึงพอใจต่อการเจริญเติบโตส่วนใหญ่ ในระดับ มาก แต่ความแข็งแรงและการต้านทานโรคของสุกรส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วน ประสิทธิภาพอาหารพบว่า ความน่ากินของอาหาร อาหารให้อัตราการเจริญเติบโตดี ความสดของอาหาร ปริมาณอาหารที่มีเพียงพอและ รวมถึงราคาวัสดุอาหาร จะอยู่ในระดับที่ดีมากที่สุดและมาก ส่วนด้านการ จัดการพบว่าส่วนมากพึงพอใจในด้านการจัดการป้องกันโรค ความง่ายในการจัดการและความง่ายต่อการ หาวัสดุเลี้ยงพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ด้านความคุ้มค่าในการเลี้ยงพบว่าอยู่ในระดับมาก สรุป ความพึงพอใจโดยรวมส่วนมากยังอยู่ในระดับที่ มาก และร้อยละ 100 สนใจที่จะเลี้ยงต่อไปในรุ่นถัดไป (ตารางที่ 14.17)

ตารางที่ 4.16 แบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อวัดความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรแบบ การเลี้ยงสุกรตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ดีสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง ตามคู่มือ GAP ของ เกษตรกรผู้ประเมินในพื้นที่มูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 5 ราย เลี้ยงสุกรรวม 22 ตัว

รายละเอียด	คิดเป็นร้อยละ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สมรรถภาพของสายพันธุ์สุกร					
1.1 การเจริญเติบโต/น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว	-	60	40	-	-
1.2 ความแข็งแรง สุขภาพดี	-	40	60	-	-
1.3 มีความต้านทานโรคสูง	-	40	60	-	-
2. ประสิทธิภาพอาหารที่ใช้					
2.1 ความน่ากินของอาหาร (ความหอม สีกลิ่น)	20	60	20	-	-
2.2 อาหารให้อัตราการเจริญเติบโตที่ดี	20	60	20	-	-
2.3 ความสดของอาหาร	40	60	-	-	-
2.4 ปริมาณอาหารที่มีเพียงพอ	100	-	-	-	-
2.5 ราคาวัสดุอาหาร (อาหารข้น อาหารหมัก เศษพืช)	80	20	-	-	-
3. การจัดการ					
3.1 การจัดการป้องกันโรคที่ดี	20	60	20	-	-
3.2 ความยาก/ง่าย ในการดูแล	60	40	-	-	-
3.3 การยาก/ง่าย ในการหาวัสดุในการเลี้ยง	60	40	-	-	-
4. ผลตอบแทนต่อการเลี้ยง					
4.1 ผลตอบแทนต่อตัวเหมาะสม	40	60	-	-	-
4.2 ความคุ้มค่าสำหรับการเลี้ยง	40	60	-	-	-

คู่มือปฏิบัติ (ร่าง)
ระบบการเลี้ยงสัตว์ที่ดีที่เหมาะสม : สุกรบนพื้นที่สูง (พ.ศ.2559)
(RPF-GAP : Swine Highland Farm)

คำนำ

คู่มือปฏิบัติระบบการเลี้ยงสัตว์ที่ดีที่เหมาะสม; การเลี้ยงสุกรบนพื้นที่สูง (RPF-GAP; Swine Highland Farm) นี้ กำหนดขึ้นเป็นหลักปฏิบัติเพื่อให้ฟาร์มที่ต้องการขึ้นทะเบียนเป็นฟาร์มมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ได้การรับรองจากมูลนิธิโครงการหลวงและกรมปศุสัตว์ ซึ่งหลักปฏิบัตินี้เป็นเกณฑ์ขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เลี้ยงสุกรบนพื้นที่สูงที่จะได้รับการรับรอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงระบบการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรบนพื้นที่สูงให้มีคุณภาพ
2. เพื่อผลิตเนื้อสัตว์ที่สะอาด และปลอดภัยต่อผู้บริโภค
3. เพื่อลดผลกระทบจากการเลี้ยงสัตว์ที่กระทบต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุม ป้องกันโรคในสุกรขั้นพื้นฐาน

นิยาม

1. **สุกรบนพื้นที่สูง** หมายถึง สุกรที่เลี้ยงเพื่อใช้ในการบริโภค จำหน่าย หรือใช้ในพิธีกรรมตามความเชื่อ ในพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 400 เมตร ขึ้นไป หรือในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากมูลนิธิโครงการหลวง โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง และโครงการพระราชดำริฯ ต่างๆ
2. **ฟาร์มสุกร** หมายถึง ฟาร์มเลี้ยงสุกรเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนหรือเพื่อจำหน่าย โดยไม่รวมสุกรพ่อแม่พันธุ์
3. **ระบบการเลี้ยงสุกรหลุม** หมายถึง สุกรที่เลี้ยงในคอกหลุมที่มีการขุดลึกลงมาจากผิวดินอย่างน้อย 0.4 เมตร และไม่เกิน 1 เมตร ทั้งนี้ความสูงของหลุมที่อยู่ห่างตัวคอกและ/หรือส่วนที่อยู่บนผิวดิน เมื่อรวมกันแล้วต้องอยู่ในช่วง 0.8 – 1.0 เมตร หรือไม่ขุดหลุมก็ได้ แต่ให้ก่อผนังอิฐขึ้นมา เทปูนหรือไม้เท้า ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ พื้นกันหลุมรองด้วยวัสดุรองพื้น เช่น แกลบ ฟาง หรืออื่นๆ ที่สามารถย่อยสลายเป็นปุ๋ยได้
4. **ระบบการเลี้ยงบนพื้นซีเมนต์** หมายถึง การเลี้ยงสุกรในคอกหรือโรงเรือนปกติ โดยมีพื้นคอกเป็นพื้นซีเมนต์

องค์ประกอบของฟาร์ม

1. ที่ตั้งของฟาร์ม
2. รูปแบบโรงเรือน และการจัดการฟาร์มที่เหมาะสม
3. การกำจัดของเสีย
4. การป้องกันและควบคุมโรค
5. การบันทึกข้อมูล

รายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ

1. ที่ตั้งของฟาร์มเลี้ยงสัตว์

- 1.1 ฟาร์มเลี้ยงสุกร ต้องแยกบริเวณอย่างชัดเจนกับที่พักอาศัยมีระยะห่างไม่น้อยกว่า 5 เมตรและมีรั้วล้อมรอบบริเวณที่เลี้ยงชัดเจนเพื่อป้องกันบุคคลภายนอกเข้าฟาร์ม
- 1.2 คอกสุกรหรือโรงเรือนสุกรต้องไม่อยู่ในพื้นที่ที่เป็นแอ่งน้ำ หรือที่ลุ่มฉ่ำน้ำขัง รวมทั้งอยู่ในพื้นที่อากาศถ่ายเทไม่สะดวก และควรมีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา

2. รูปแบบโรงเรือน อุปกรณ์ และการจัดการฟาร์มที่เหมาะสม แบ่งเป็น 2 ระบบ

2.1 ระบบการเลี้ยงบนพื้นดิน

- 2.1.1 โรงเรือนมีความเหมาะสมกับพื้นที่ และ/หรือ มีความยาวโรงเรือนตามแนวทิศตะวันออก - ตะวันตก และควรมีรั้วคานหรือสแลนเพื่อป้องกันแสงแดดและฝนสภาพโรงเรือนโปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก
- 2.1.2 คอกเลี้ยงสุกรมีขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนสุกรโดยเฉลี่ย - รุ่น (น้ำหนักไม่เกิน 60 กิโลกรัม) พื้นทึบอย่างน้อย 0.6 ตร.ม./ตัว ส่วนระยะขุ่นคอกมีพื้นที่อย่างน้อย 1.2 ตร.ม./ตัว
- 2.1.3 โรงเรือนต้องแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่กับอุปกรณ์ อาหาร และคอกเลี้ยงสุกรออกจากกัน รวมทั้งมีความสะดวกในการปฏิบัติงาน
- 2.1.4 เสาและโครงของโรงเรือน ทำจากเสาปูน เหล็ก โครงเหล็ก หรือไม้ หรือวัสดุอื่นๆ ที่มีความแข็งแรง ส่วนหลังคาใช้กระเบื้องสังกะสี ใยหิน หรือวัสดุอื่นที่ทนไฟได้ แต่ต้องป้องกันแดดและฝนได้
- 2.1.5 หลังคอก ทำจากอิฐบล็อก ไม้ หรือวัสดุที่มีความแข็งแรง ความสูงหลังคอกประมาณ 1 เมตร ควรมีช่องเปิดให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก แต่ต้องป้องกันสัตว์ป่านำเชื้อโรคเข้าไปในคอกได้
- 2.1.6 พื้นคอก เป็นคอนกรีตไม่หยาบและไม่สั่นเกินไป มีความลาดเอียงเล็กน้อย เพื่อความสะดวกในการดูแล การทำความสะอาด
- 2.1.7 อุปกรณ์การให้น้ำและอุปกรณ์ให้อาหาร จะต้องติดตั้ง/จัดหาให้พอเพียงกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง (ดูเกณฑ์ในภาคผนวก)
- 2.1.8 อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรควรมีโภชนาการเพื่อลดการเจริญเติบโตตามสภาพพันธุ์ของสุกร (ดูคำแนะนำการให้อาหารในภาคผนวก)
- 2.1.9 ให้มีการพักโรงเรือนหรือพักคอก อย่างน้อย 7 วัน โดยหลังจากจำหน่ายสุกรออกไปแล้วให้รีบทำความสะอาดล้างคอกและฆ่าเชื้อโรคทุกครั้ง(ดูคำแนะนำในภาคผนวก)

2.2 ระบบการเลี้ยงแบบหลุม

- 2.2.1 โรงเรือนมีความเหมาะสมกับพื้นที่ และ/หรือ มีความยาวโรงเรือนตามแนวทิศตะวันออก - ตะวันตก และควรมีรั้วคานหรือสแลนเพื่อป้องกันแดดและฝนสภาพโรงเรือนโปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก

- 2.2.2 พื้นที่เพียงพอต่อการเลี้ยง ระยะเล็ก – รุ่น อย่างน้อย 0.6 ตารางเมตร/ตัว ระยะขุน อย่างน้อย 1.2 ตารางเมตร/ตัว
- 2.2.3 สุนัขที่เลี้ยงในคอกที่มีการจุดสิ่งลงมาจากผิวดินอย่างน้อย 0.4 เมตร และไม่เกิน 1 เมตร ที่นี้ความสูงของหลุมที่อยู่ห่างผิวดินและ/หรือส่วนที่อยู่บนผิวดิน เมื่อรวมกันแล้วต้องอยู่ในช่วง 0.8 – 1.0 เมตร หรือไม่ขุดหลุมก็ได้ แต่ให้ก่อผนังอยู่ขึ้นมา เทพื้นปูนหรือไม่เท ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ ที่พื้นดินหลุมรองด้วยวัสดุรองพื้น เช่น แกลบ ฟาง หรืออื่นๆ ที่สามารถย่อยสลายเป็นปุ๋ยได้
- 2.2.4 ก่อกำแพงด้วยอิฐบล็อก หรือใช้วัสดุอื่นๆ ที่แข็งแรง เช่น ไม้กระบอกหลุมทั้งสี่ด้าน
- 2.2.5 ใส่วัสดุรองพื้น ตามที่ขึ้นในท้องถิ่น เช่น แกลบ ใบไม้แห้ง ฟางข้าวสับ ก้อนเห็ดที่ผ่านการใช้แล้ว เปลือกไข่หรือข้าวโพด เป็นต้น และ ควรเติมวัสดุรองพื้นเป็นประจำ โดยเฉพาะเมื่อพื้นคอกชื้นแฉะหรือมีการก่อดินจากหลุมย่อยสลาย (คำแนะนำการให้การเสริมวัสดุรองพื้น ดูในภาคผนวก)
- 2.2.6 วัสดุรองพื้นต้องไม่ชื้นแฉะหรือมีความชื้นเกิน 15% ควรมีการกลับวัสดุรองพื้นอย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ เพื่อลดความชื้นและเพิ่มออกซิเจนลงไปข้างย่อยสลายให้เป็นปุ๋ยได้เร็วขึ้น
- 2.2.7 อุปกรณ์การให้น้ำและอุปกรณ์ให้อาหาร จะต้องติดตั้ง/จัดหาให้พอเพียงกับจำนวนสุนัขที่เลี้ยง (ดูเกณฑ์ในภาคผนวก)
- 2.2.8 อาหารที่ใช้เลี้ยงสุนัขควรมีโภชนาการเพียงพอต่อการเจริญเติบโตตามสายพันธุ์ของสุนัข (ดูคำแนะนำการให้อาหารในภาคผนวก)
- 2.2.9 เมื่อนำสุนัขออกจากคอกหมดแล้ว ให้นำวัสดุรองพื้นหรือปุ๋ยหมักหลุมออกจากคอก โดยไม่ซิกจำ ทำความสะอาดเพื่อตัดวงจรของโรค และต้องเก็บวัสดุรองพื้นใหม่ทุกครั้งเมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงในแต่ละรุ่น

3. การกำจัดของเสีย

- 3.1 สิ่งปฏิกูล เช่น ปัสสาวะ มูลสุนัข น้ำเสีย หรือผลผลิตอื่นๆ ที่เกิดจากเลี้ยงสุนัข(สัตว์ตาย) ห้ามปล่อยทิ้งสู่พื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะซึ่งจะเป็นปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การทำบ่อกักขังน้ำภาพ(ใช้เกณฑ์ชุมชนคาร์บอนต่ำ)
- 3.2 ในกรณีที่จะปล่อยสิ่งปฏิกูลลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ต้องมีการบำบัดและผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และนำไปใช้ประโยชน์ตามศูนย์การระบายน้ำที่รวมแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุนัข (2548)
- 3.3 กรณีที่ไม่มีสัตว์ตายโดยไม่เกิดจากโรคระบาดให้กำจัดโดยการฝังหรือเผา

4. การป้องกันและควบคุมโรค

- 4.1 มีระบบการป้องกันทำลายเชื้อโรค ดังนี้
- 4.1.1 ต้องมีที่ใส่เท้าก่อน เข้าและออกจากฟาร์ม
- 4.1.2 ต้องมีอ่างล้างมือก่อน เข้าและออกจากฟาร์ม
- 4.1.3 ต้องใส่ หน้ากาก และรองเท้านิรภัย ก่อนเข้าฟาร์ม และถอดออกเมื่อออกจากฟาร์ม

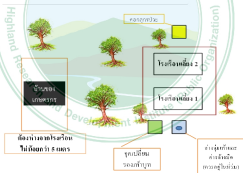
4.2 การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

- 4.2.1 มีโปรแกรมทำวัคซีนที่สอดคล้องกับการระบาดวิทยาในพื้นที่
- 4.2.2 มีการใช้ยา/สมุนไพรที่เหมาะสม เพื่อรักษาโรคเมื่อสัตว์เจ็บป่วย
- 4.2.3 มีคอกหรือกรงสำหรับแยกสัตว์ป่วยออกจากฝูง
- 4.2.4 ในกรณีที่มีสัตว์ป่วย เจ็บ ตาย ต้องมีการวินิจฉัยและตรวจรักษาจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์

5. การบันทึกข้อมูลการเลี้ยง

- 5.1 มีการบันทึก การเข้า – ออก ฟาร์มของบุคคลภายนอก
- 5.2 มีการบันทึกการให้ยา และวัคซีน
- 5.3 มีการบันทึกข้อมูลสุขภาพ – วางจำหน่ายฟาร์ม
- 5.4 มีการบันทึกข้อมูลประวัติดูแล การเลี้ยง การให้อาหาร และข้อมูลอื่น ๆ ที่สามารถสรุปหรือประเมินผลการเลี้ยงของแต่ละรุ่นได้

ตัวอย่างแผนผังฟาร์มเลี้ยงสุกรที่สนับสนุนพื้นที่สูง

เกณฑ์ที่ใช้สำหรับการประเมิน

1. ที่ตั้งของฟาร์ม

- อยู่ห่างจากที่ที่ก่อกำจัดอย่างชัดเจน ไม่น้อยกว่า 5 เมตร
- พื้นที่ไม่มีการท่วม/จึงของน้ำในฤดูฝน
- มีรั้วล้อมรอบชัดเจน

2. โรงเรือน/คอก และอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงเรือน

- โรงเรือนทำจากวัสดุที่แข็งแรงคงทน กันแดด กันฝน และอากาศถ่ายเทได้สะดวก
- พื้นที่เพียงพอต่อการเลี้ยง ระยะเล็ก – รุ่น อย่างน้อย 0.6 ตารางเมตร/ตัว ระยะรุ่น อย่าง น้อย 1.2 ตารางเมตร/ตัว
- อุปกรณ์การให้อาหารแบบราง ความยาวไม่ต่ำกว่า 1 หลา/ตัว
- อุปกรณ์การให้อาหารแบบถังกลม หรือรางฉวยทรง 1 ถึงสี่เหลี่ยมสูงระยะรุ่น 10 – 15 ตัว
- อุปกรณ์การให้น้ำหรือจุ่มน้ำ 1 อัน สำหรับสุกร 5 ตัว

3. การกำจัดของเสีย

- การทำมูลโดยการฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง มีรั้วจาก ใต้ระดับผิวดิน ไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆ ของ จากสุกรจนทั่ว กลบหลุมเหนือระดับผิวดินและราดหรือโรยด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคซ้ำ
- การทำลายโดยการเผา มีสถานที่เผา หรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ใช้น้ำยาจากจนหมด
- การใช้ประโยชน์จากมูลสุกร เช่น การทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยหมูลุมน หรือการฟาร์มเลี้ยงสัตว์

4. การป้องกันและควบคุมโรค

- โปรแกรมวัคซีนที่เหมาะสม
- มีการป้องกันตนเองของผู้เลี้ยงในขณะปฏิบัติงาน
- มีบริเวณที่แยกสำหรับสุกรป่วย หรือสุกรที่มีอาการตายในลักษณะมีจุดสีแดงสดจากตรวจ วินิจฉัยโรค

5. การบันทึกข้อมูล

- มีการบันทึกข้อมูลการเลี้ยง การให้อาหาร และจำนวนสัตว์ สามารถสรุปและประเมินผลการทำงานได้ในแต่ละรุ่น
- บันทึกข้อมูลการเลี้ยงและวัคซีน
- บันทึกการเข้า-ออกฟาร์มของบุคคลภายนอก

ข้อเสนอแนะ

1. โครงสร้างโรงเรือน

1.1 สำหรับปลูกโรงเรือนเลี้ยงบนพื้นซีเมนต์

- เสาและโครงทำจากปูน เหล็ก หรือไม้ที่มีความแข็งแรง
- หลังคาควรตั้งกระเบื้องหรือวัสดุที่ทนทาน สามารถลดความร้อนได้ และสูงพอควรเพื่อระบายความร้อน
- ผนังนอก ทำจากอิฐบล็อก ไม้ หรือวัสดุที่มีความแข็งแรง ความสูงผนังนอกประมาณ 1 เมตร

1.2 สำหรับปลูกหลุม

วัสดุสำหรับรองพื้น ใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบา เช่น กล้วย ใบไม้แห้ง ฟางข้าวสับ ก้อนเห็ดที่ผ่านการใช้แล้ว เปลือกไข่ขาวโพล เป็นต้น และต้องเสริมวัสดุเพื่อประคองสภาพของปุ๋ยจากวัสดุพื้นหลุมหลุมที่หาได้ในพื้นที่ อาทิ เกสร กากน้ำตาล รำข้าว ถ่าน เปลือกไข่ ดินแดง และมูลโค-กระบือ เป็นต้น รดด้วยน้ำหมักชีวภาพ เชื้อจุลินทรีย์จากกากข้าว(จุลินทรีย์ท้องถิ่น(กรมปศุสัตว์, 2557) หรือ สารจุลินทรีย์ อี.เอ็ม. (เอมอี,2547) ร่วนด้วย หนุ่ยทิ้งไว้อย่างน้อย 7 วัน ก่อนนำวัสดุมาเข้าเลี้ยง

2. การจัดการด้านอาหารสัตว์ที่ใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุ หรือวัสดุติดทางการเกษตรที่มีในพื้นที่

- มีจำนวนอุปกรณ์ให้น้ำ ให้อาหาร ที่เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ทำจากวัสดุที่แข็งแรง หรือมีความเหมาะสมกับสัตว์
- มีการจัดวางรางน้ำ และรางอาหารในคอกสุกรแยกเป็นส่วนออกจากกัน
- คุณภาพอาหารที่ใช้เลี้ยงต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับช่วงอายุของสุกร โดยใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุ หรือวัสดุติดทางการเกษตรที่มีในพื้นที่ร่วมด้วย เช่น การใช้กากกล้วยหมัก หรือเศษผักสดหรือหมัก ให้กินร่วมกับรำข้าว ข้าวโพดบด หรือร่วมกับอาหารสำเร็จรูป เป็นต้น
- มีโรงน้ำหรือพื้นที่เก็บอาหารสัตว์โดยเฉพาะ ที่สามารถกันแดด กัน แอ้งที่ตัวอื่นๆ ที่จะมากินอาหารได้ โดยให้มีชั้นวางรองอาหารที่ยังไม่เปิดใช้ให้สูงจากพื้นพอสมควร ส่วนถุงอาหารที่เปิดใช้แล้วให้ใส่ในถังที่มีฝาปิดมิดชิด

3. คุณภาพอาหารที่เลี้ยงต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับช่วงอายุ และชนิดของสุกร

ระยะการเจริญเติบโต (กก.)	พ่ายาม – 15	15 -30	30 - 60	60 -100
โปรตีน (%)	22	16	14	13
พลังงาน (กก.แคลอรี/กก.)	3,300	3,170	3,150	3,150
ปริมาณอาหารที่ต้องการ ^{1/} (กก.)	1.0 – 1.5	1.5 - 2.0	2.0 – 2.2	

^{1/}ปริมาณอาหารที่ต้องการในแต่ละวัน (การให้แบบจำกัด)

ที่มา : สุตทิ (2552) หลักการเลี้ยงสุกร

4. การป้องกันและควบคุมโรค

- ระบบการป้องกัน และทำลายเชื้อโรคก่อน เข้า – ออกฟาร์ม ให้มีที่จุ่มเท้าตรงหน้าประตูทางเข้า ซึ่งอาจใช้ถังใส่น้ำยาฆ่าเชื้อ อาจจะใช้แอลกอฮอล์ความจุ 20 ลิตรฆ่าครั้งได้ โดยจุดที่วางที่จุ่มเท้านี้ควรอยู่ในบริเวณที่ร่ม
- มีโปรแกรมวัคซีน ดังนี้

ช่วงอายุสัตว์	ชนิดวัคซีน	วิธีการให้วัคซีน
6 สัปดาห์	อหิวาต์สุกร	ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ/ใต้ผิวหนัง 1 ml/ตัว
8 สัปดาห์	ปากและเท้าเปื่อย	ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ 2 ml/ตัว
12 สัปดาห์	ปากและเท้าเปื่อย	ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ 2 ml/ตัว
ทุก 6 เดือน	ปากและเท้าเปื่อย	ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ 2 ml/ตัว

แบบบันทึกประจำปีฟาร์มสุกร

ข้อมูลประจำปี พ.ศ.

ชื่อ-สกุล เลขทะเบียนฟาร์ม
 ศูนย์ พื้นที่ทำการเกษตร ไร่
 บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
 จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์
 โทรสาร E-mail
 พื้นที่เลี้ยงสัตว์ ไร่ จำนวน โรงเรือน

1.1. พันธุ์สุกร จำนวน และวันที่เริ่มเลี้ยงโดยแต่ละรุ่น

สายพันธุ์	จำนวน	ตัว เพศ	วันที่เริ่มเลี้ยง
สายพันธุ์	จำนวน	ตัว เพศ	วันที่เริ่มเลี้ยง
สายพันธุ์	จำนวน	ตัว เพศ	วันที่เริ่มเลี้ยง
สายพันธุ์	จำนวน	ตัว เพศ	วันที่เริ่มเลี้ยง
อื่นๆ			

1.2. ลักษณะ และขนาดของโรงเรือนที่ใช้เลี้ยง

☐ เป็นไปตามข้อกำหนดของการปฏิบัติระบบการเลี้ยงสุกรที่ดี :

GAPs สุกรบนพื้นที่สูงมูลนิธิโครงการหลวง (พ.ศ. 2559)

☐ ไม่เป็น โดยมีข้อแตกต่าง มีดังนี้

1.3. แหล่งน้ำที่ใช้ (บาดาล/ประปาชุมชน/ประปาภูเขา/อื่นๆ...โปรดระบุ)

1.4. อุปกรณ์การให้น้ำที่ใช้เลี้ยงสัตว์

ใช้ชนิด/แบบ

1.5. ประวัติสัตว์ป่วย (ถ้ามี)

ชื่อโรค เดือน/ปีที่เกิดโรค

อาการ

วิธีการรักษา

ชื่อโรค เดือน/ปีที่เกิดโรค

อาการ

วิธีการรักษา

แผนที่ตั้งฟาร์ม แสดงตำแหน่งโรงเรือน เส้นทางคมนาคม สถานที่สำคัญเพื่อเป็นจุดสังเกตในการไปตรวจเยี่ยม
ฟาร์ม

แบบบันทึกการเฝ้าระวัง ราชบัณฑิตยสถาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

[illegible]

สรุปผลการเลี้ยง

ฝูงที่ จำนวน ตัว น้ำหนักรวม กก. เฉลี่ย/ตัว กก./ตัว

จำนวนสุกตายรวม ตัว (โดยมีพิการ หรือเป็นโรค ตัว)

ระยะเวลาเลี้ยง เริ่ม/...../.....

จับออกหมด/...../.....

รวมระยะเวลา เดือน วัน

ด้านสมรรถภาพการผลิต

ปริมาณอาหารที่ใช้ กก.

FCR (อาหารที่ใช้ทั้งหมด/น้ำหนักรวม) เท่ากับ

ด้านการเงิน

รายจ่ายรวม บาท จำนวนเงิน

ค่าพันธุ์สัตว์ บาท

ค่าอาหารสัตว์ บาท

ค่ายา วัสดุอื่น บาท

ค่าแรงงาน (ถ้ามี) บาท

ค่าซ่อมแซมโรงเรือน บาท

ค่าเสื่อมโรงเรือน บาท

อื่นๆ (ระบุ) บาท

รายรับ รวม บาท จำนวนเงิน

ค่าสุกร บาท

ค่าปุ๋ยรองพื้นคอก บาท

อื่นๆ (ระบุ) บาท

สรุปผลการเลี้ยง ได้ตัวใหม่/ขาดทุน บาท

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

1. สรุป

การทดลองที่ 1 ศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรลูกผสมรุ่น F_2 ที่มีความเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงบนพื้นที่สูง

จากการคัดเลือกสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเบียร์แดง (RPP 2) และสุกรพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและหมาน (RPM 2) ซึ่งมีผลการคัดเลือก ดังนี้

- 1) พ่อพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองเบียร์แดง รุ่นที่ 2 (RPP 2) จำนวน 6 ตัว มีจำนวนตัวเต็ม ตั้งแต่ 7 คู่ ถึง 9 คู่ น้ำหนักเฉลี่ยสุกร อายุ 10 วัน มีตั้งแต่ 1.8 ถึง 3.3 กิโลกรัม
- 2) แม่พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองหมาน รุ่นที่ 2 (RPM 2) จำนวน 9 ตัว มีอัตราการเจริญเติบโต (ADG) 0.69 ถึง 0.81 กรัมต่อวัน จำนวนตัวเต็มอยู่ที่ 7 คู่ ซ้ำและจาวที่มีจำนวนใกล้เคียงกัน ความยาวลำตัวตั้งแต่ 66 เซนติเมตร ถึง 89 เซนติเมตร และความกว้างสะโพก ตั้งแต่ 74 ถึง 106 เซนติเมตร
- 3) แม่พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเบียร์แดง รุ่น 2 (RPP 2) ที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 4 ตัว มีอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ตั้งแต่ 0.76 ถึง 0.84 กรัมต่อวัน มี จำนวนตัวเต็ม 7 คู่ ความยาวลำตัว ตั้งแต่ 79 ถึง 93 เซนติเมตร และความกว้างสะโพกตั้งแต่ 78 ถึง 84 เซนติเมตร

การทดลองที่ 2 ศึกษาการปรับปรุงสายพันธุ์สุกรลูกผสมรุ่น F_3 สำหรับทดสอบเลี้ยงบนพื้นที่สูง

จากการผสมพันธุ์สุกรโดยสายพ่อใช้พ่อพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและเบียร์แดง รุ่น 2 (RPP 2) จำนวน 3 ตัว (Father Line) และสายแม่ใช้แม่พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองและหมาน รุ่น 2 (RPM 2) จำนวน 9 ตัว (Mother Line) ซึ่งมีผลการผสมพันธุ์ คือ ได้ลูกสุกรสายพันธุ์ลูกผสมรุ่น F_3 (RPPM) และทำการคัดเลือก ได้จำนวน 24 ตัว ซึ่งเป็นสุกรเพศผู้ 6 ตัว และเพศเมีย 18 ตัว

การทดลองที่ 3 ศึกษาการปรับปรุงสายพันธุ์สุกรลูกผสมรุ่น F₃ สำหรับทดสอบเลี้ยงบนพื้นที่สูง

การทดลองที่ 3.1 ทดสอบสมรรถภาพการผลิตของสุกรสายพันธุ์ RPPM ที่ได้รับสูตรอาหารที่เหมาะสม

จากการทดสอบสูตรอาหารโดยใช้สุกรสายพันธุ์ RPPM โดยที่ได้รับสูตรอาหารที่มีระดับโปรตีน และพลังงานใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลการทดลองดังนี้

1) สมรรถภาพการผลิตของสุกรสายพันธุ์ RPPM ที่ได้รับสูตรอาหารที่เหมาะสม ในช่วงน้ำหนัก 10-30 กิโลกรัม คือ สุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 16% และ ME 2.8 Kcal/g มีแนวโน้มของน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด ค่าอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (ADG) สูงที่สุด และอัตราแลกน้ำหนัก (FCR) น้อยที่สุด

2) สมรรถภาพการผลิตของสุกรสายพันธุ์ RPPM ที่ได้รับสูตรอาหารที่เหมาะสม ในช่วงน้ำหนัก 30-60 กิโลกรัม คือ สุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ CP 14% และ ME 2.8 Kcal/g มีแนวโน้มของน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด ค่าอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (ADG) สูงที่สุด และอัตราแลกน้ำหนัก (FCR) น้อยที่สุด

การทดลองที่ 3.2 การวิจัยและทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วม

จากการทดสอบสูตรอาหารโดยใช้สุกรสายพันธุ์ RPPM โดยที่ได้รับสูตรอาหารที่มีที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 3.1 ร่วมกับ เมล็ดข้าวโพดหมักด้วยเอนไซม์ ซึ่งมีผลการทดลองดังนี้

1) สมรรถภาพการผลิตของสุกรสายพันธุ์ RPPM ที่ได้รับสูตรอาหารที่เหมาะสม ในช่วงน้ำหนัก 10-60 กิโลกรัม คือ อาหารสำเร็จรูปทางการค้าร่วมกับเมล็ดข้าวโพดหมัก จึงมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโต (ADG) สูงที่สุดกับสูตรอาหารสำเร็จรูปทางการค้า และมีต้นทุนค่าอาหารน้อยกว่าอาหารสำเร็จรูปทางการค้า

การทดลองที่ 3.3 การวิจัยและทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูง

สุกรพันธุ์ผสม RPPM ถูกใช้เพื่อทดสอบสูตรอาหารสุกรที่เหมาะสมโดยการใช้วัสดุท้องถิ่นร่วมบนพื้นที่สูง ในพื้นที่ที่มีความสูงที่แตกต่างกัน คือ พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร 800-1,000 เมตร และมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ซึ่งมีผลการทดลองดังนี้

1) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 2 ราย คือ นายสมพงษ์ บอนแ่น และนายสมชาติ ละชี สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน ระหว่าง 0.48-0.59 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ย ระหว่าง 47.25-53.36 กิโลกรัม

2) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 1 ราย คือ นายก้อนแก้ว น้ำคำ สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตวัน ระหว่าง 0.45-0.54 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ย ระหว่าง 45.73-50.40 กิโลกรัม

3) พื้นที่ที่มีระดับความสูงมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 2 ราย คือ นายกรณ์ จงสอง และนายกิตติศักดิ์ จงจวงคำ สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตวัน 0.31 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ย ระหว่าง 39.24-39.56 กิโลกรัม

การทดลองที่ 4 ศึกษาการเลี้ยงสุกรตามแนวทางการผลิตสัตว์ที่ดีสำหรับสุกรบนพื้นที่สูง

สุกรพันธุ์ผสม RPPM ถูกใช้เพื่อนำไปให้เกษตรกรเลี้ยงตามคู่มือปฏิบัติการเลี้ยงสัตว์ที่ดี (GAPs) สุกรบนพื้นที่สูง ในพื้นที่ความสูงที่แตกต่างกัน คือ พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร 800-1,000 เมตร และมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ซึ่งมีผลการทดลองดังนี้

1) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 500-800 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 2 ราย คือ นายบรรจง สะเนะ และนางอึ้งเมือง กรรราว (ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว) สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน 0.55 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ย ระหว่าง 46.33-46.59 กิโลกรัม

2) พื้นที่ที่มีระดับความสูง 800-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 1 ราย คือ นางพวงเพชร สุวรรณ (ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ) สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน ระหว่าง 0.44-0.49 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ย ระหว่าง 48.08-54.50 กิโลกรัม

3) พื้นที่ที่มีระดับความสูงกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 2 ราย คือ นายอรุณ สายคำ และนายคำแดง คำมาศ (ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างช้าง) สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน ระหว่าง 0.54-0.64 กิโลกรัมต่อวัน และน้ำหนักเฉลี่ย ระหว่าง 52.62-63.93 กิโลกรัม

2. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาเรื่องสุขภาพของสุกร เนื่องจากในระหว่างการศึกษาปรับปรุงสายพันธุ์สุกรลูกผสมรุ่น F₃ สำหรับทดสอบเลี้ยงบนพื้นที่สูง มีฝนตกหนักติดต่อกัน ทำให้สุกรป่วยล้มลงทำให้ต้องเว้นระยะการทดลองเพื่อรอให้สุกรมีสุขภาพที่ดีขึ้น จึงสามารถดำเนินการศึกษาต่อไปได้